

‘Ανέκδοτος. Χφφ. : α') Κίμωνος Γιαννακούρου, ἐν ’Αθήναις, τέως Π. ’Αγγελετοπούλου, πρώην ’Αλ. Κολυβᾶ 8, (περιγραφὴ ἐν 216, σ. 474 καὶ 112, σ. 15). β') ’Ιβήρων 287. γ') ’Ακαδημίας Ρουμανίας 278 (209)· καὶ δ') Βατικανοῦ gr. 2590.

62

1561–1567. ’Απόφασις ἀδήλου πΚ, περὶ ἀπαγορεύσεως διαζυγίου λόγῳ ἐπιληψίας, μετὰ τὸν γάμον ἐπιφανείσης,
ἐν 323, σ. 207–208, ἐν 70, Β', σ. 378 καὶ ἐν 39, σ. 17–18. Πρβλ. ἐν 90.

« . . . αὐτὸς τὸν σεληνιαζομέρων οὗτος κρίνεται καὶ ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ . . . οἰκονυμερικοῦ πατούλοχον καὶ παρὰ τῆς θείας καὶ ἵερᾶς αὐτοῦ συνόδου, ὅτι εἰ μὲν καὶ ἡ γυναικα εἶχεν αὐτὸς τὸ ἀσθένημα προτίτερα πρὸν τὰ εὐλογηθῆ τὸν ἄνδραν αὐτῆς καὶ μαρτυρηθῆ ὑπὸ ἀξιοπίστων ἀνδρῶν, χωρίζεται ἐν τῷ ἀμα χωρίς καμμίας διορίας δ αὐτὸς ἄνδρας ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐπέργει ἄλλην γυναικα, εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὴν γυναικα ἀφ' οὗ εὐλογήθη αὐτὸν τὸν ἄνδραν αὐτῆς, τὰ μηδὲν ἔχει καμμίαν ἀδειαν οὐδὲ ἔξονσίαν δ αὐτὸς ἄνδρας αὐτῆς τὰ τὸν ἐχωρίζεται, οὕτε εἰς τὸν πρῶτον χρόνον, οὕτε εἰς τὸν δεύτερον, οὕτε εἰς τὸν τρίτον, ἀμὴ τὰ τὴν ἔχῃ ἔως δλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ αὐτῆς, μὴ δυναμέρον, ώς εἴπαμεν, τὰ τὴν ἐχωρισθῆ δι' αὐτὸς τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ, ὅτι καθὼς ἦλθεν εἰς αὐτὴν αὐτὸς τὸ πάθος οὗτος ἥθελεν ἔλθη καὶ εἰς αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐὰν καὶ τύχη καὶ ἔλθη καὶ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτὸς τὸ πάθος τοῦ σεληνιασμοῦ, τὰ δμοια καὶ ἡ γυναικα τὰ μὴ δὲν ἔχῃ καμμίαν ἀδειαν τὰ ἐπάρη ἄλλον ἄνδρα ἔως δλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εἰ δὲ καί, ώς προείπαμεν, εἶχε τὸ πάθος προτίτερα πρὸν τὰ εὐλογηθῆ τὴν γυναικα τον, τὰ ἔχῃ ἀδειαν ἡ αὐτὴ γυνὴ αὐτοῦ τὰ χωρίζεται αὐτὸν χωρίς τινος διορίας, τὰ ἐπέργη ἄλλον ἄνδρα ἀνεμποδίστως».

63

1562?– Νομοκάνων Μανουὴλ Μαλαξοῦ «εἰς κοινὴν φράσιν».

Πρόλογος: «Θησαυρὸς κεκρυμμένος . . .».

Τὸ πρωτότυπον τῆς παραφράσεως, γενομένης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μαλαξοῦ, δὲν διεσώθη. Πολλαὶ παραλλαγαί, εἰς ἐκατοντάδας χφφ.

Κατάλογος ἐκ 300 χφφ. ἐν 85. Αἱ παραλλαγαὶ αὗται τροποποιοῦν τὸ Δίκαιον τῆς ἀρχικῆς μορφῆς (ὅρα ἀνωτ. ἀριθ. 61) ἐν πολλοῖς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθίμων. Πρβλ. ἐν 86. ‘Ἐν κείμενον, ἐκ κεφ. 303 ἐκ χφ. 307 τοῦ 1613 τῆς Ρουμανικῆς ’Ακαδημίας, ἐδ. ὑπ' αὐτῆς, μετὰ ρουμανικῆς μεταφράσεως, ἐν 421, σ. 633–929. ‘Υπάρχουν χφφ. ἔχοντα ἀριθμὸν κεφαλαίων 17 μέχρι 1037. Μέγα ἀπόσπασμα, νομικῶν ἰδίᾳ διατάξεων, ἐν 323, σ. 165–232. ‘Ο Πρόλογος ἐν 112, σ. 20–21. Πίνακες περιεχομένων ἐν 323, σ. 233–246, ἐν 465, σ. 7–23, ἐν 332, σ. 196–204 καὶ ἐν 187.

64

1562. ’Αγτναμὲς σ. Σουλεϊμὰν ὑπὲρ τῆς νήσου Σάμου, ἀρτὶ οἰκισθείσης.

Περίληψις τούτου ἐν 325, σ. 1–2.

. . . Β'. ‘Ἡ ἐσωτερικὴ τῆς νήσου διοίκησις ἐνεργεῖται ὑπὸ χριστιανοῦ, δι' ἐξέλεγον οἱ

